

SK

Scenár k rozprávke
PERNÍKOVÁ
CHALÚPKA
pre bábkové divadlo

Rudolf a Kateřina Drdlovi

MARIONETINO

HYPERION

Osoby a obsadenie

1. OBRAZ

PRIPRAVTE SI SCÉNU

(les, otecko, Janko, Marienka, rozprávač, sekera, dva džbány)

Prichádza Janko.

Janko: Ahojte deti! Volám sa Ján, ale všetci mi hovoria Janko. Mám sestričku: je celkom milá, volá sa Marienka. Ale niekedy ma riadne hnevá, vtedy jej hovorím Maryša.

Prichádza Marienka.

Marienka: Ahojte deti, ja som Marienka. Viete ako hovorím Jankovi, keď ma ťahá za vlasy? Peháč!

Janko: (*dotknuto*)

Hej, prestaň, ty jedna Maryša.

Prichádza otecko.

Otecko: Čo sa deje, deti, hádam sa nehádate?

Deti: Ale nieeee, my sa iba rozprávame.
(*polohlasne*)
Peháč, Maryša, Peháč, Maryša...

Otecko: Hmm, to rád počujem. Radšej pôjdeme do lesa a nazbierame nejaké čučoriedky. Keď ich bude dosť, mamička nám uvarí čučoriedkové knedličky.

Janko: (*otrávene*)
Ach no, mne sa moc nechce zbierať. Knedličky mám veľmi rád, ale zbieranie ma nebaví. Čučoriedky sú hrozne maličké a vôbec nepribúdajú.

Marienka: Ja zbieram rada. Tebe nepribúdajú, lebo ich stále ješ.

Janko: (*dotknuto*)

Ty si nejaká múdra, ako to môžeš vedieť?

Marienka: Viem to, pretože zakaždým máš modrú pusu. Od čučoriedok. Vyzeráš ako čučoriedka.

Janko: No a ty máš zase plno rečí.

Marienka: A ty sa vyhováraš.

Otecko: Ale, ale. Tak podte, ideme hľadať tie čučoriedky.

Všetci zájdu za kulisu. Vyjdú z druhej strany.

Marienka: Jeeeej, ocko, tu je nádherne! Oci, môžeme tu chvíľu zostať?

Otecko: (*rozhlíada sa*)

No, koniec-koncov, prečo nie, je tu naozaj krásne. A tých hríbov, čo tu rastie! Môžete ich zbierať, ale iba jedlé. Pozor na muchotrávky, sú jedovaté.

Marienka: Ja viem. Ukazovala nám ich pani učiteľka.

Janko: (*mrzuto*)

No jasné, zas sa vyťahuješ...

Otecko: Janko, tiež sme si ich ukazovali, že? Pamätáš si, ako muchotrávka vyzerá?

Janko: (*suverénne*)

No jasné, oci. Svieta ako semafor. Je celá červená a má biele bodky. Vyzerá ako lienka, len tá má bodky čierne.

Otecko: Výborne. Tak zbierajte čučoriedky a ja pôjdem po drevo. Večer si zakúrime a spravíme si ohník.

(polohlasne sa pýta)

Janko: Oci, môžem trhať čučoriedky do pusy?

Otecko: Samozrejme, že môžeš, Janko. Ale nenechaj všetko zbieranie na Marienke. Vieš čo, natrhaj päť čučoriedok do džbánu a dve do pusy. Pamätaj si to. Päť do džbánu a dve do pusy. Tak ti budú čučoriedky pribúdať a popritom sa aj naješ.

Marienka: (*dôležito*)
Ja trhám desať do džbánu a dve do pusy.

Janko: Hej, moc sa nevyťahuj.

Otecko: Ale deti, no tak. Spravíme si večer ohník a opečieme špekáčky?

Janko: (*nadšene*)
Áno! Spravíme! A ja si opečiem špekáčik úplne sám, už to viem.

Marienka: Ale nedávaj ho priamo do ohňa, inak sa ti hneď spáli.

Janko: (*trucovito*)
Si nejaká premúdreľá. Ja mám rád spálené.

Marienka: Tak prečo ho chceš vždy so mnou vymeniť?

(*chlácholivo*)

Otecko: Ale deti, kedy z toho už vyrastiete? Ja radšej idem po to drevo. Teraz dávajte pozor. Keby som bol náhodou dlho preč, nikam nechodte. Čakajte tu. Sme príliš hlboko v lese a ľahko by ste sa mohli stratiť. Janko, rozumieš?

Janko: (*suverénne*)
No jasné, oci, neboj, my sa predsa v lese vyznáme!

Otecko: Ja viem, ale aj tak ma tu čakajte, dokým neprídem.
Tak ahojte deti!

(*Otecko odchádza*)

Deti: Ahoj, oci!

Marienka: Pod Janko, ideme trhať.

(Deti trhajú čučoriedky)

Trháš, Janko, trháš? Ja už mám pol džbánika.

Janko: Neboj, trhám, Marienka.

(po chvíľke)

Jeej, tu je obrovský hríb! A tam ďalší! Marienka, vieš čo, ja ich nazbieram a mamička nám spraví praženicu!

Marienka: Tak čo by si si dal najradšej: špekáčiky, praženicu alebo čučoriedkové knedličky?

Janko: *(premýšľa)*

No, asi ten špekáčik. K nemu by som si dal praženicu a nakoniec čučoriedkové knedličky. To som ale dobre vymyslel, že?

Marienka: No, to si teda vymyslel. Asi by ťa bolelo brucho. Ukáž, koľko si už natrhal?

*Marienka sa ide pozrieť.
(rozhorčene)*

Ale Janko, ty tam nemáš vôbec nič. Zato pusu máš celú modrú. Veď predsa vieš, čo hovoril ocko: päť do džbánu a dve do pusu. Ak nezačneš trhať, tak nám mamička žiadne knedličky nespraví.

Janko: *(mrzuto)*

 No dobre, tak ja teda začnem. Ale tu už nič nie je, všetky čučoriedky som zjedol. Musíme zísť kúsok ďalej, tam ich snáď bude viac.

Deti odchádzajú. Opona zapadá.

Rozprávač: Deti zbierali čučoriedky a za chvíľu mali džbány plné. Popoludnie im príjemne ubiehalo, slnko svietilo, a deťom bolo v lese dobre. Hrali sa na schovávačku, pozorovali zvieratá a stavali domčeky z machu a paličiek. Keď sa začalo stmievať, deti si uvedomili, že nie sú na tej lúke, kde mali čakať ocka. Všetko stíchlo a les vyzeral strašidelne.

Deti prichádzajú.

Marienka: *(znepokojene)*
Janko, tu sme sa s ockom nelúčili, pod', musíme sa vrátiť. Stmieva sa, pobehneme si.

Deti obiehajú kulisu dookola.

Janko, bojím sa, že sme sa stratili. Čo keby si vyliezol na strom? Možno z tej výšky uvidíš nejaké svetielko.

Janko: *(vystrašene)*
Myslíš, že tam niečo uvidím? Je tma a mne sa tam samému nechce.

Marienka: Tak zakričíme veľmi hlasno, možno nás otecko začuje. Jeden, dva, tri, teraz!

Deti kričia:

Deti: Ooooteckoooo! Kde siiiii?

Sova: Hu-húúúúú! Hu-húúú!

Janko: *(polohlasne)*
Počuješ to, Marienka?

Marienka: *(tiež polohlasne)*
Počujem, to je iba sova. Ale húka strašidelne.

Janko: *(odhodlane)*
Vieš čo, Marienka? Ja na ten strom vyleziem.

Marienka: Ty si statočný, Janko.

Janko lezie na strom. O chvíľu kričí:

Janko: Marienka! Vidím svetielko, je to nejaký domček a vnútri sa svieti. Nie je ďaleko, hneď za tými vysokými stromami.

Marienka: Výborne, Janko! Pod' dole. Pôjdeme tam a spýtame sa. Snáď nám poradia, ako sa dostaneme domov.

Janko zlezie a deti odchádzajú.

2. OBRAZ

PRIPRAVTE SI SCÉNU

(les, perníková chalúpka, Janko, Marienka, perníčky, džbánky)

Pribehne Janko a zbadá perníkovú chalúpku.

Janko: (kričí)

Jeeej, Marienka, pod' rýchlo! Tu je ten domček. Ten je krásny....

Pribehne Marienka.

Marienka: Ukáž! (užasnuto)

Teda, to je krásna chalúpka! A niečo tu tak krásne vonia! Cítiš to tiež, Janko? Zdá sa mi, že tá vôňa ide z chalúpky.

Marienka ide bližšie ku chalúpke a ovonia stenu.

Marienka: (neveriacky)

Janko, tá vôňa nejde z chalúpky.
Tá chalúpka vonia celá, pretože... je celá z perníku!

Janko: (nadšene)

Jeeej, takúto chalúpku som ešte nikdy nevidel! Ja by som ju rád ochutnal. Môžem si odhryznúť?

Marienka: (váhavo)

Počkaj, Janko, ja neviem. Asi by sme sa mali najskôr niekoho spýtať.

Janko: (nedočkavo)

Ale no, proste si odhryzneme a je to. Ved' si to nikto nevšimne.

Janko ide k chalúpke a odlomí si perník.

Janko: Mňam, mňam, Marienka. Ten perníček je strašne dobrý. Mňam, mňam.

Marienka: Tak ja ho tiež vyskúšam.

Marienka ide k chalúpke a odlomí si perník.

Marienka: Ten je výborný. Vynikajúci. Mňam. Mňam, mňam. Tak strašne dobrý som ešte nikdy nejedla.

(zarazí sa)

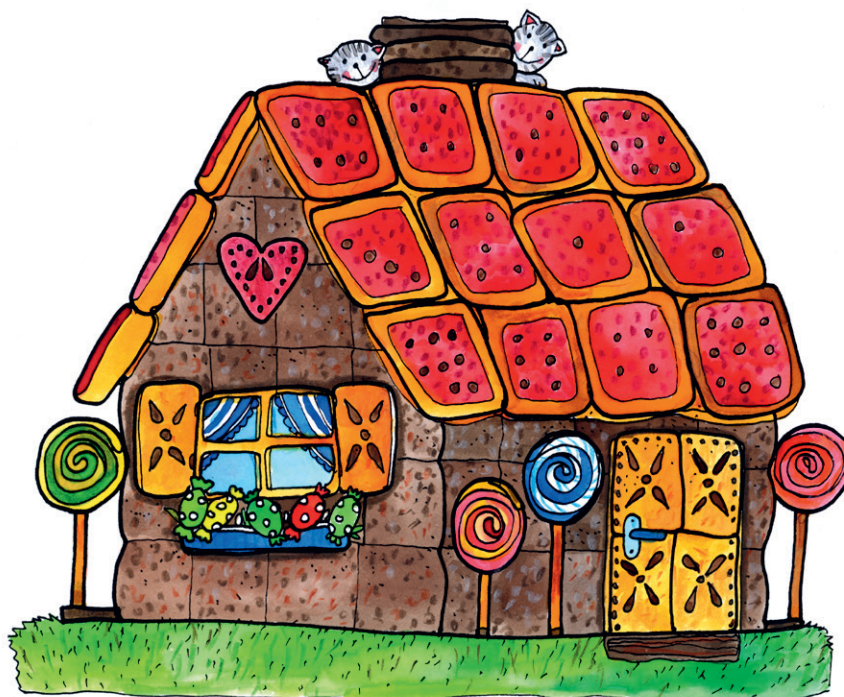
Ale ..., kto ho asi piekol? A prečo ho piekol tu, v lese? A pre koho? Nie je to divné, Janko?

Janko: *(bezstarostne)* Ale nie. Proste tu je, tak si kúsok odlúpne. Vieš čo? Vyleziem z druhej strany na strechu a budem ti hádzať dole po kúskoch. Odlúpnem ten jahodový.

Marienka: *(ustarostene)* No tak dobre. Ale čo keď tu niekto býva a bude sa na nás hnevať?

Janko: *(bezstarostne)* Neboj, povieme mu, že sme sa stratili a sme hladní. Tak už pod'.

Deti odchádzajú.

3. OBRAZ

PRIPRAVTE SI SCÉNU

(izba ježibaby, chalúpka, Janko, Marienka, ježibaba, ježidedko, perníčky)

Rozprávač: Janko vyliezol na strechu a odlamoval perníčky. Hádzal ich Marienke a Marienka zbierala do zásterky. Deti totiž mali po celom dni strávenom v lese velikánsky hlad. Hneď sa pustili do perníčkov, jedli a jedli, ochutnávali rôzne druhy, jahodový, čučoriedkový, malinový, a o chvíľu mali plné brušká. Netušili však, že ich uprene pozoruje zlá ježibaba s ježidedkom, ktorým tá krásna, voňavá, perníková chalúpka patrila. Ježibaba s ježidedkom tu bývali a čakali, až na voňavý perník nalákajú nejaké malé deti. Mali radosť, pretože chceli deti chytiť, zavrieť do chlieviku, vykrmieť, upiecť a zjesť.

Z jednej strany zadnej kulisy sú deti a jedia perníčky. Z druhej strany vychádza ježibaba s ježidedkom.

Ježibaba: Dedko, počuješ to?

Ježidedko: Čože? Kde mám okuliare?

Ježibaba: Okuliare nepotrebuješ. Pýtam sa, či počuješ ten šramot?

Ježidedko: Aký šramot?

Ježibaba: Dedko, radšej mlč a pod'. Zistíme, či sa nám niekto chytil na perníčky.

Ježibaba s ježidedkom idú pred chalúpku.

Ježibaba: Čuchám, čuchám, človečinu. Ako by som počula chrúmanie. Hovorím ti, dedko, to je divné. To je veľmi divné.

Ježidedko: Čo hovoríš? Kde mám okuliare? Nič nevidím.

Ježibaba: Mlč, dedko. Hovorím ti, niekto tu chrúme.

Ježidedko: Čože? Chrúst? A chrúme?

Ježibaba: Dedko, nemyslím chrústa, myslím nejaké deti. Však sa spýtam.

(hlasno a zmeneným hlasom)

Ježibaba: Ktože mi to olupuje perníčky?

Marienka vyjde z druhej strany pred chalúpku.

Marienka: *(tenkým hláskom)* To nič, babička, to bol iba vetrík.

Ježidedko: *(mrzuto)*
Babka, to bol iba vietor. Pod' dovnútra, je mi zima a ťahá mi na hrb.

Ježibaba: *(nadšene)* Kdeže, dedko. To nebol vetrík. Myslím, že nám na lep sadla pečienka.

Ježidedko: Na lep? Kde je lep? Požičaj mi lep. Rozlepila sa mi topánka.

Ježibaba: Dedko, to sa len tak hovorí. Znamená to, že sa nám niekto chytil do pasce. Buď potichu, aby sme ho nevyplašili.

Marienka: *(potichu)* Janko, pod' sem!

Za Marienkou príde Janko.

Marienka: *(pošepky)*
Počula som nejaké hlasy, niekto tu je, musíme rýchlo preč, pod', vybehneme tadiaľto...

Vybehnú z jednej strany. Ježibaba s ježidedkom vybehnú z druhej strany a zrazia sa s deťmi.

Ježibaba: Nikam! Stojte! Máme vás! Chutili vám perníčky? Chutili, detičky? Tak to pôjdete s nami a poriadne si ich užijete! Dedko, chyt' to dievča, ja chytím chlapca!

(všetci bežia za kulisu)

4. OBRAZ

PRIPRAVTE SI SCÉNU

(izba ježibaby, chliev, Janko, Marienka, ježibaba, ježidedko, perníčky, lopata)

Deti sú zavreté v chlieve, ježibaba nesie perník.

Ježibaba: Dedko, založ poriadny oheň v peci, bude hostina. A vy tam v tom chlieve. Nesiem vám ďalší perníček. Celý ho zjedzte, nech ste pekne tučnučkí.

Janko: *(bojovne)* Ale my už ale žiaden perník nechceme.

Ježibaba: *(medovým hlasom)*
Ale čoby, chlapčiatko, chcete. Ten perník chcete a zjete ho. Celý.

Janko: *(trucovito)*
Nezjeme. Je hnusný. Nechcem ho už ani vidieť. A kazia sa po ňom zuby. Len sa pozrite na tie vaše. Máte ich celé čierne.

Ježibaba: *(nahnevane)*
Ty jeden chlapčisko nevďačný! Moje zuby nechaj na pokoji. Na to, aby som ťa zjedla, mi úplne stačia. Perník si dáš a basta.

Kričí na ježidedka:

Ježidedko, máš rozpálenú pec?

Ježidedko: *(kockavo)*
A-no, no, no, ho, ho horí.

Ježibaba: *(spokojne)*
Výborne. Tak už nebudeme čakať. Chlapček a dievčatko, vidíte tú peknú lopatu?

Ježibaba drží lopatu.

Pekne si na ňu nasadnite, tak, ako sa na lopatu má nasadať.

Janko: (*tvrdohlavo*) Nesadneme.

Ježibaba: Že nesadnete? Ale to vieš, že sadnete. Na lopatu si vás posadíme a potom zo všetkých strán si vás upečieme. Prvý pôjdeš ty, chlapčiatko.

Janko: Nepôjdem, pretože neviem, ako sa správne na lopatu sadá.

Ježibaba: (*zlostne*)

Chlapčisko jedno, s tebou sú iba problémy. Zavolám ježidedka, aby ti to ukázal.

(kričí na ježidedka)
Ježidedko, pod' sem!
Prišmotlá sa ježidedko.

Ježidedko: Stratil som paličku.

Ježibaba: Ale ježidedko, veď ju držíš. Ale to nie je dôležité. Ukáž, ako sa správne na lopatu nasadá.

Ježidedko: (*vydesene*) Ale prečo ja? Bolí ma hrb, fúkal na mňa vietor a stratil som okuliare.

Ježibaba: (*prísne*) Dedko, teraz musíš poslúchať. Sadni si na tú lopatu. Aspoň ťa nebudú bolieť nohy.

Ježidedko: (*neochotne*) Tak ja si teda sadnem.

Ježibaba drží lopatu, dedko na ňu nasadá.

Ježibaba: Chlapček i dievčatko, dobre sa pozerajte. Ajajaj, dedko je ťažký, podte mi pomôct!

Deti vyjdú z chlievu.

Marienka: *(kričí)*

Tak my ideme pomôcť! Hneď tam budeme!

Marienka: *(pošepky)* Janko, keď bude dedko na lopate, strčíme ho do pece. Buď pripravený.

Janko: *(pošepky)*
Dobre, Marienka, budem.

Ježibaba: Tak mi podte pomôcť.

Deti idú k ježibabe a pomáhajú jej s lopatou.

Ježibaba: *(spokojne)*
No vidíš, dedko, ide ti to dobre. No pod', dobre si sadni. Tak. Trochu sa ohni, inak by si predsa do pece nevošiel. Chlapček i dievčatko, pozeráte sa? Takto sa správne na lopate sedí!

Marienka: *(kričí)*
Janko, teraz! Hodíme dedka do pece! Zaber! Hej, hop!

Janko s Marienkou hodí ježidedka za kulisu.

Marienka: A je tam! Janičko, utekaj, rýchlo preč! Tam, na druhú stranu! Preč od nich!

Deti utekajú preč od ježidedka a ježibaby.

Ježibaba: *Beží za nimi a kričí.*
Počkajte! Chcem si vás upiecť a zjesť! Prekliate deti!

Ježibaba zabehne za kulisu. Pribehne zadýchaná z druhej strany.

Ježibaba: *(hundre)*
Deti jedny neposlušné. Utekli mi. Bežali ako zajaci a o chvíľu už boli z lesa von. Zbytočná robota, žiadna pečienka nebude! Čo sa dá robiť, pôjdem vytiahnuť dedka z pece von. Na večeru budeme mať zas iba perník.

Ježibaba odchádza.

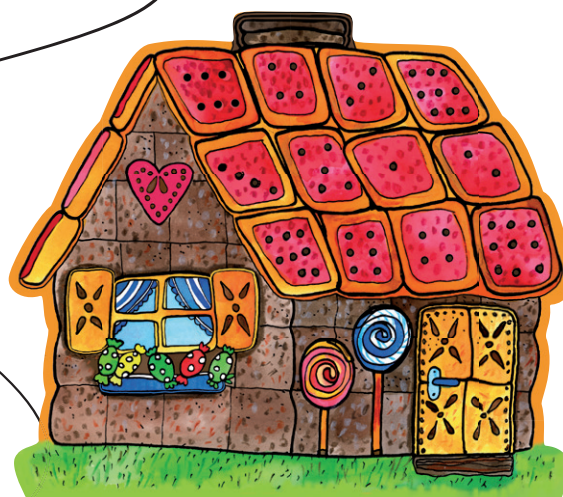
Rozprávač:

Ako hovorila nazlostená ježibaba, deti utekali, ako najrýchlejšie vládali, a o chvíľu vybehli z lesa von. Priamo pred sebou zbadali cestičku, ktorá ich dovedla až domov. Tam na nich čakal ustarostený otecko s mamičkou. To bolo radosti! Radoval sa celý dom i psík Brok s mačičkou Micinkou.

Medzitým ježibaba vytiahla dedka z pece von. Síce mu horeli fúzy, ale mal radosť, že je z pece vonku a išiel hľadať svoje okuliare.

Zato ježibaba bola nazlostená. Hnevala sa na deti, že ju okabátili. Boli múdrejšie. Tak si povedala, že sa tiež niečo naučí. A ako povedala, tak aj spravila. Ale o tom už hovorí iná rozprávka.

KONIEC ROZPRÁVKY

MARIONETINO

bábkové divadlá

Scenár k rozprávke Perníková chalúpka pre bábkové divadlo

Text: Rudolf a Kateřina Drdlovi

Ilustrácie: Lenka Procházková

Grafická úprava: Pavla Zimmermannová

Preklad a jazyková korektúra: Monika Keményová

Nakladateľstvo: Hyperion, s. r. o.

2021

www.divadlo-kufrik.sk

PERNÍKOVÁ CHALÚPKA

tématická příloha
k rozprávke
s pracovnými listami

ČUČORIEDKY

Janko a Marienka šli do lesa na čučoriedky, aby im mamička mohla uvariť čučoriedkové knedličky. Otecko zatiaľ zbieral drevo.

Čučoriedky rastú v ihličnatom lese na malom čučoriedkovom kríku.

Okrem toho, že sú sladké a sú z nich výborné čučoriedkové knedličky, sú tiež veľmi zdravé.

Zbieral(a) si už niekedy čučoriedky?

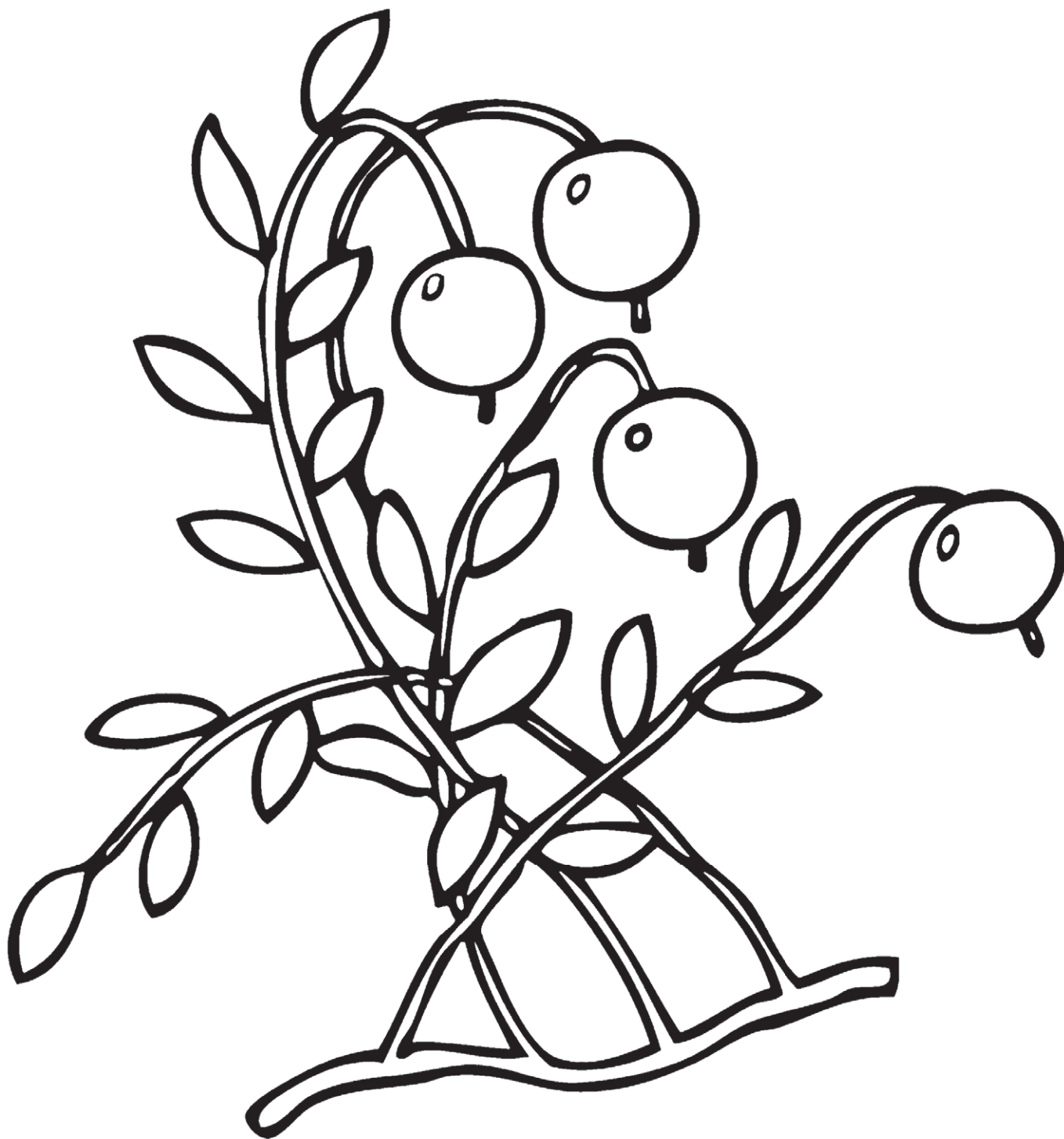
Vieš, akú farbu majú čučoriedky?

Skúsil(a) si potom vyplaziť jazyk?

ÚLOHA č. 1:

Na obrázku lesa je čučoriedkový krík s čučoriedkami.
Vyfarbi čučoriedky. Akú farbu použiješ?

IHLIČNATÉ STROMY

Janko s Marienkou trhali čučoriedky v lese, kde rástli iba samé ihličnaté stromy. Našli v ňom tiež veľa hřibov.

Prečo sa ihličnatým stromom tak hovorí?

Pretože majú ihličie. Niektoré ihličnaté stromy majú krátke ihličie, niektoré zas dlhé. Ihličie niektorých ihličňanov pichá, niektoré je zas mäkké. Všetky ihličnaté stromy majú šišky.

SMREK

Smrek je ihličnatý strom. Má krátke ihličie, ktoré veľmi pichá. Na smreku rastú šišky, ktoré sú dlhé. Výborne sa s nimi hádže a triafa do stromov.

Pod smrekom môžeš nájsť i hřib. Volá sa hřib smrekový.

BOROVICA

Borovica je tiež ihličnatý strom. Má dlhé ihličie, ktoré pichá o trochu menej. Borovica má tiež šišky. Sú menšie a guľatejšie. Na borovicu sa dobre lezie. Len si musíš dať pozor na živicu, ľudovo nazývanú smola. Inak sa ti nalepí na oblečenie alebo do vlasov.

SMREKOVEC

Smrekovec je tiež ihličnatý strom. Má krátke ihličie, ale mäkučké. Hebké ako chumáčiky. Šišky má tiež. Len oveľa menšie, ako guľičky.

HÁDANKA:

Ako sa volá strom, ktorý má krátke ihličie, ktoré veľmi pichá?

Nápoveda:

rastú na ňom šišky, ktoré sú dlhé a dobre sa s nimi hádže. Navyiac pod ním môžete nájsť i hřibík.

PEŇ A ŽIVICA

Keď je strom príliš veľký, ľudia ho spília. Ostane po ňom peň. Na pníku sa dobre sedí. Len si musíš dať pozor na živicu.

Čo je to živica?

Živica je hustá šťava, ktorá prúdi v kmeni stromov. Tiež sa jej hovorí smola. Veľmi lepí, ako lepidlo. Keď sa ti nalepí smola na nohavice, mamička väčšinou nemá radosť. Smola totiž z nohavíc nejde skoro vôbec dole. Pre stromy je živica veľmi dôležitá. Chráni ich pred škodcami.

PRÍKLAD:

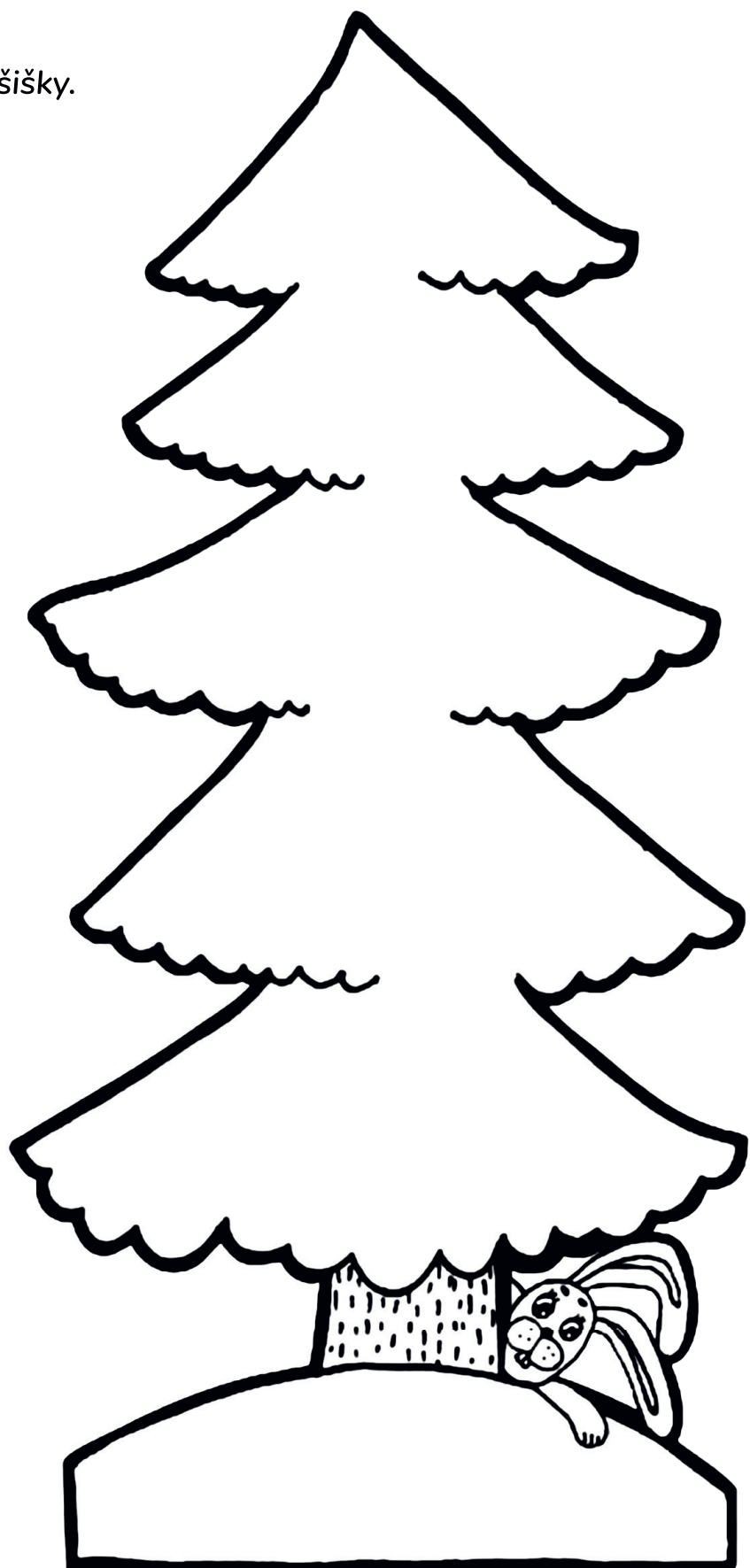
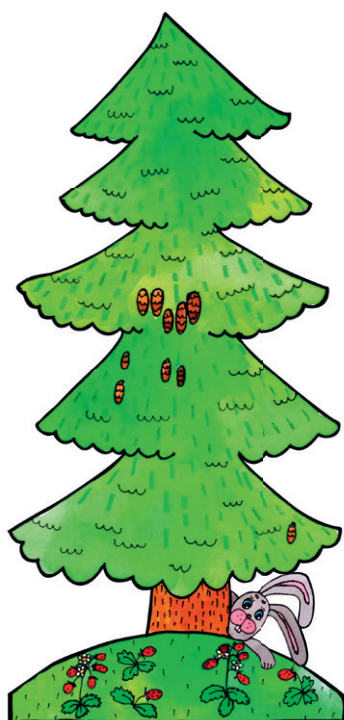
Do stromu sa zahryzne zlý chrobák. Strom vyšle ku chrobákovi trochu živice a chrobáka zalepí. Zalepí i dieru, ktorú chrobák stihol do kmeňa vyhryzať.

ÚLOHA č. 2:

Vymaluj smrek a nezabudni na šišky.

Vyfarbi tiež zajačika.

Pod smrek primaluj hríbik.

HUBY

Janko s Marienkou našli v lese mnoho húb. Otecko varoval Janka pred jednou jedovatou hubou.

Spomenieš si, ako sa volá?

Čo hovoril Janko o muchotrávke?

Ako vyzerá?

Janko hovoril, že sa mu veľmi páči.

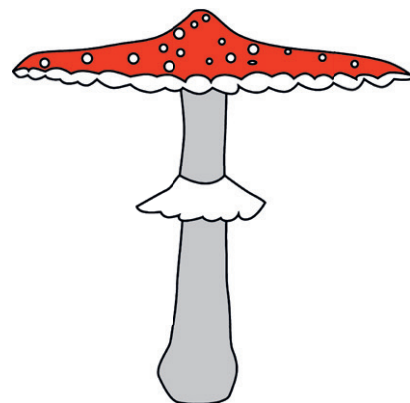
Svietila ako semafor a mala na sebe biele bodky.

To je pravda. Muchotrávky červené majú krásne červené klobúčiky s bielymi bodkami.

Ale pozor! Muchotrávky sú jedovaté! Nesmieš ich chytať!

Vieš, ako sa správne volá muchotrávka s červeným klobúčikom?

(muchotrávka červená)

ÚLOHA č. 3:

Vyfarbi muchotrávku.

Akou farbou jej vyfarbíš klobúčik?

VYMYSLI INÝ KONIEC ROZPRÁVKY

Predstav si, že otecko nepôjde po drevo, ale zostane s deťmi a spolu nájdu perníkovú chalúpku. Čo myslíš, že sa stane?

NAPRÍKLAD:

Otecko dovolí deťom odtrhnúť si perníčky.

Otecko zaklope a slušne sa spýta ježibaby, či by si mohli odtrhnúť perníčky.

Otecko vylezie na strechu ako veвериčka a hodí deťom perníčky.

Otecko schmatne deti a uteká s nimi z lesa von.

Otecko chytí ježibabu s ježidedkom a chce ich upiecť.

Otecko povie, že sa mu v perníkovej chalúpke veľmi páči a nastahuje sa tam.

Vymysli ďalšie možnosti a zahraj jednotlivé scény.

JEŽIBABA

Ako vyzerá správna ježibaba?

Popíš svojimi vlastnými slovami, ako by mala vyzerat' a aké kúzla a čary by mala poznať.

NAPRÍKLAD:

Ježibaba vyplazí jazyk a vyčaruje lízatko

Ježibaba nafúkne tvár a vyčaruje žuvačku.

Ježibaba zavrčí a príde auto.

Ježibaba poskočí a priletí lietadlo.

Ježibaba si obliekne kabát a vyletí vysoko do oblakov.

Vymysli ďalšie možnosti a zahraj ich.

ÚLOHA č. 4:

Namaľuj svoju ježibabu.

Vymysli si vlastnú alebo použi predlohu.

A EŠTE CHALÚPKA

V našej rozprávke bola chalúpka celá z perníčkov. Ale rozprávková chalúpka nemusí byť iba z perníčkov. Predstav si, ako by vyzerala napríklad syrová chalúpka.

Alebo by bola lepšia šunková? Alebo celá z čokolády? Z bonbónov? Z mrkvičiek?

Alebo z knedličiek? A čo nábytok?

V každej chalúpke musí byť predsa stôl, stoličky a nejaká postielka.

ÚLOHA č. 5:

Predstav si chalútku, ktorá by ti najviac chutila a namaľuj ju.

Primaľuj tiež stôl, stoličky a postielku.

Kto by s tebou v takejto chalúpke býval?

MARIONETINO

bábkové divadlá

MARIONETINO

Váš český výrobca bábok
a bábkových divadiel s rozprávkami

Chýba Vám nejaká bábka alebo kulisy?

Všetky nájdete na našom e-shope www.divadlo-kufrik.sk

Okrem Perníkovej chalúčky tu na Vás čaká
i mnoho ďalších rozprávok.

Rozprávky a bábkové sady

Červená čiapočka

Vlk a kozliatka

O Budulínkovi

Domček, domček, kto v tebe býva?

O Pampúšikovi

Snehulienka a sedem trpezlívok

Šípková Rúženka

Kráľovská sada

Sada strašidiel

Sada so zvieratkami

a ďalšie rozprávky

www.divadlo-kufrik.sk

